

**Hizb-ut Tahrir'in
Değiştirme Metodu
(MİNHAC)**

2 *Hizb-ut Tahrir'in Değiştirme Metodu*

Hizb-ut Tahrir'in Değiştirme Metodu (MİNHAC)

[Mutemet Baskı - 2009]

**Dar-ul Ummah
Basım-Yayın-Dağıtım
P.K 135190
Beyrut-Lübnan**

Birinci Baskı H. 24 Cumade'l Ulâ 1410 - M. Aralık 1989

İkinci “Mutemet” Baskı H.Şevval 1430 - M. Ekim 2009

Bu Kitapçığı Hizb-ut Tahrir Yayınlamıştır

Kitapçığın İçeriği

<i>Hilafet'in İkamesi; Dünyadaki Tüm Müslümanların Hayati Meselesidir.....</i>	<i>7</i>
<i>Siyasi Olmayan Kitlelerin Kurulması Hilafet'in İkamesi Farzını Gerçekleştirmez.....</i>	<i>19</i>
<i>a- (Hayır) İşleri Yapan Kitleler</i>	<i>20</i>
<i>b- (İbadetlere) ve (Sünnetlere) Bağlanmaya Davet Eden Kitleler</i>	<i>21</i>
<i>c- İslami Kitaplar Telif etme, İslami Kültürü Yayma veya Vaaz ve İrşat İşleri Yapan Cemiyetler</i>	<i>22</i>
<i>d- Marufu Emretme ve Münkerden Nehyetme İşini Yapan Cemiyetler ve Kitleler</i>	<i>23</i>
<i>e- Toplumun Islahı için Güzel Ahlaka Davet Eden Cemiyetler ve Kitleler</i>	<i>27</i>
<i>Hizb-ut Tahrir'in Hilafet'in İkamesi İçin Kurulması</i>	<i>30</i>
<i>1. Hizb-ut Tahrir'in Doğuşu.....</i>	<i>30</i>
<i>2. Hizb-ut Tahrir, ideolojisi İslam olan siyasi bir partidir</i>	<i>32</i>
<i>3. Hizb-ut Tahrir'in çalışması.....</i>	<i>33</i>
<i>4. Hizb-ut Tahrir'in Gayesi.....</i>	<i>35</i>
<i>5. Hizb-ut Tahrir'in Kültürü</i>	<i>35</i>
<i>6. Hizb-ut Tahrir'in değiştirme metoduna.....</i>	<i>37</i>
<i>Nusret Talep Etmek.....</i>	<i>50</i>

“De ki: İşte bu, benim yolumdur. Ben ve bana tabi olanlar, basiret üzere Allah’a davet ederiz. Ben Allah’ı tesbih ederim ve ben müşriklerden de değilim.” [Yûsuf 108]

“Şüphesiz ki bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah’ın yolundan ayırır. İşte Allah size bunları emretti. Umulur ki muttaki olursunuz.” [el-En’âm 153]

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. Salat ve selam resullerin efendisi ve muttakilerin imamına, onun âli ve ashabına, onun davetiyle davet eden, onun metoduna bağlanan, onun adımlarını takip eden, İslami akideyi fikrinin esası, helal ile haramı davranışlarının mikyası, şeri hükümleri amellerinin yürütücüsü ve söylemlerinin düzenleyicisi yapan kimselerin üzerine olsun ve ba'd:

Hilafet'in İkamesi: Dünyadaki Tüm Müslümanların Hayati Meselesidir

Dünyadaki tüm Müslümanların hayati meselesi; Hilafeti ikame edip Allah'ın kitabı ve resulünün sünneti ile amel etmesi şartıyla Müslümanların biat edecekleri bir halifeyi naspetmek yoluyla Allah'ın indirdikleri ile yönetimi geri getirmektir. Böylece küfür nizamlarını yıkarak bunların yerine İslam'ın hükümlerini tatbik ve infaz mevkiine getirmiş, İslami ülkeleri Dâr-ul İslam'a ve içerisindeki toplumu İslami topluma dönüştürmüş, İslam'ı bir risalet olarak davet ve cihat yoluyla dünyaya taşımış olsun.

Müslümanların hayati meselesinin sınırlandırılmasıyla İslami davet taşıyıcılarının gerek kitleler gerek hizipler gerekse cemaatler olarak gerçekleştirmek için çalışmaları

gereken hedef de sınırlandırılmış olur. Dolayısıyla bu hedefi gerçekleştirmeye ulaşmak için takip etmeleri gereken metot da sınırlandırılmış olur.

Bunu idrak edebilmek için Müslümanların bugünkü vakiasının, İslami ülkelerin vakiasının, İslami ülkelerdeki dârın vakiasının, Müslümanların bugünlerde içerisinde yaşadığı toplumun vakiasının, ardından tüm bunlara ilişkin şeri hükümlerin ve bu hayati mesele karşısında takınılması gereken tutuma ilişkin şeri hükmün bilinmesi gerekir:

1. Müslümanların vakiasına gelince; Müslüman olmalarına rağmen onlara İslami, Batılı, sosyalist, milliyetçi, vatancı, bölgeselci ve fırkacı-mezhepçi fikirler ile duygular karışımı hakimdir.

2. Arap ülkeleri de dahil İslami ülkelerin vakiasına gelince; - ne üzücüdür ki- şeri mahkemeler adını vererek özel mahkemeler tahsis ettikleri evlilik, talak/boşanma, nafaka, miras, babalık ve evlatlık hükümleri gibi bazı İslam hükümleri ile Suudi Arabistan ve İran gibi kimi İslam ülkelerindeki mahkemelerde tatbik edilen diğer bazı şeri hükümler dışında hepsi de küfür nizamları ve hükümleri ile hükmetmektedirler.

3. Bugün dünyanın dört bir yanındaki Müslümanların içerisinde yaşadığı dârın vakiasına gelince; Dâr-ul Küfür olup Dâr-ul İslam değildir.

Bu vakıayı idrak edebilmek için hem Dâr-ul İslam'ın hem de Dâr-ul Küfrün şeri mefhumdaki vakiasının bilinmesi kaçınılmazdır.

Şeri ıstılahta Dâr-ul İslam; halkının çoğu gayrimüslim olsa da İslam'ın hükümleri ile hükmedilip hem kendi emanı

hem de Müslümanların içerideki ve dışarıdaki emanının İslam emanı, yani Müslümanların sultası ile sağlandığı dârdır. Şeri ıstılahta Dâr-ul Küfür ise; halkının çoğu Müslüman olsa da küfür hükümleri ile hükmedilip hem kendi emanı hem de Müslümanların içerideki ve dışarıdaki emanının İslam dışı emanla, yani Müslümanların sultası dışındaki bir emanla sağlandığı dârdır.

Zira bir dârin Dâr-ul İslam veya Dâr-ul Küfür olması bakımından onda önemli olan ne ülkedir ne de halkıdır. Önemli olan sadece hükümler ve emandır. Dolayısıyla dârdaki hükümler İslam hükümleri olur ve emanı da Müslümanların emanı olursa o dâr, Dâr-ul İslam'dır. Dârdaki hükümler küfür hükümleri olur ve emanı da Müslümanların emanı dışında bir eman olursa o dâr, Dâr-ul Küfürdür veya Dâr-ul Harptir. Bu da Süleyman İbn-u Büreyda'nın hadisinden alınmıştır. Zira onda şu ifade varit olmuştur:

...

"...Onları İslam'a davet et, eğer sana icabet ederlerse, onlardan kabul et ve artık onlardan elini çek! Sonra kendi darlarından (beldelerinden) Dâr-ul Muhacirin'a (Dâr-ul İslam'a) göç etmeye (hicrete) davet et ve onlara haber ver ki bunu yapmaları halinde muhacirlerin lehine olan onların da lehine olur, muhacirlerin aleyhine olan onların da aleyhine olur." [Muslim] Hadisin mefhumu; eğer onlar ayrılmazlarsa (hicret etmezlerse) muhacirlerin, yani Dâr-ul İslam'da olan kimseler lehine

olanlar onlar için olmayacaktır. Dolayısıyla bu hadis, Dâr-ul Muhacirun'a hicret eden kimseler ile Dâr-ul Muhacirun'a hicret etmeyen kimseler arasındaki hüküm farklılığını beyan etmiştir. Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] zamanında Dâr-ul İslam ise bizzat Dâr-ul Muhacirun idi ve onun dışındakiler Dâr-ul Küfür'dü.

Buradan da Dâr-ul İslam ve Dâr-ul Küfür veya Dâr-ul Harp ıstılahları istinbat edilmiştir. Dolayısıyla dârin İslam'a veya küfre veya harbe izafe edilmesi yönetime ve sultaya izafe edilmesidir.

Bundan da ortaya çıkmaktadır ki bir yere dâr olarak itibar edilmesi için oraya mensup olan kimseler için sultanın gerçekleşmesi kaçınılmazdır. Sulta ise ancak şu iki hususla gerçekleşir: **Birincisi:** Muayyen hükümlere göre maslahatların gözetilmesi. **İkincisi:** Tebaayı koruyan ve hükümleri infaz eden kuvvetin, yani emanın olmasıdır. Mezkur iki şartın şart koşulması buradan gelmektedir.

Ayrıca hükümlerin tatbik edilmesi açısından olana gelince; yine bunun delili Allahuteala'nın şu kavlidir:

“Her kim Allah'ın indirdikleri ile hükmetmezse (yönetmezse), işte onlar kafirlerin ta kendileridir.” [el-Mâide 44]

Avf İbn-u Malik'in şerli imamlar hadisinde varit olandır. Zira onda şöyle varit olmuştur:

:

“Denildi ki: Ya Resulullah! Onlarla kılıçlarımızla savaşmayalım mı? Dedi ki: Aranızda salatı ikame ettikleri müddetçe hayır.” [Muslim]

Ubade İbn-u Samit'in biat hadisinde varit olandır. Zira onda şöyle varit olmuştur:

"Allah katında bir burhanınızın olduğu apaçık bir küfür görmedikçe emir sahipleriyle çekişmeyeceğimize." [Buhari]

Tabarani de ise [] ***"Sarih bir küfür"*** olarak geçmiştir.

Dolayısıyla bu hadisler, İslam hükümlerinden başkasıyla hükmetmenin yöneticiye karşı kılıç çekmenin vacipliğine delalet etmektedir. Bu da İslam'ın tatbik edilmesinin Dâr-ul İslam'ın şartlarından bir şart olduğuna dair bir delildir. Aksi takdirde kılıç çekilmesi ve savaşılmaması vacip olur.

Emanın İslam emanı, yani Müslümanların sultanı ile olmasının gerekliliği açısından olana gelince; yine bu da Allahuteala'nın şu kavlinden alınmıştır:

"Şüphesiz Allah, müminler aleyhine kafirler için asla bir yol vermeyecektir." [en-Nisa 141]

Yani müminler üzerinde kafirlerin sultanının olması caiz değildir. Çünkü sultanın onlara ait kılınması Müslümanların emanının İslam emanı ile değil küfür emanı ile olmasını sağlar.

Çünkü Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem], Müslüman oldukları zaman halkını öldürmekten nehyetmesi deliline binaen ister halkı Müslüman olsun isterse gayrimüslim olsun Müslümanların sultanına tabi olmayan her beldeye

12 Hizb-ut Tahrir'in Değiştirme Metodu

saldırılmasını emreder ve onlarla kıtal harbi ile savaşırdı. Nitekim Enes'ten şöyle dediği rivayet edilmiştir:

“Resulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], bir kavme saldıracağı zaman sabah oluncaya kadar saldırmazdı. Eğer ezan sesi işitirse (saldırmaktan) vazgeçerdi. Ezan sesi işitmezse sabah olur olmaz saldırırdı.”
[el-Buhari]

Usume İbn-u el-Muzni'den o da babasından şöyle dediği rivayet edilmiştir: Nebi [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], bir seriye gönderdiğinde şöyle derdi:

“Bir mescit görür veya bir müezzin sesi işiterseniz hiçbir kimseyi öldürmeyiniz.” [Musned-i Ahmed]

Ezan ve mescit, İslam'ın şiarlarından ve bu da beldede oturanların Müslüman olmasının ona saldırılmasına ve harp kıtalı ile savaşılmasına mani olmadığına delalet eder. Bu da o beldenin Dâr-ul Harp, yani Dâr-ul Küfür olarak itibar edilmesi demektir. Çünkü her ne kadar onda İslam şiarları tezahür etmiş olsa da Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in sultanı, yani İslam'ın sultanı ve emanı altına girmemiştir. Dolayısıyla Dâr-ul Harp olarak itibar edilmiş ve Dâr-ul İslam'a ilhak edilmek üzere herhangi bir Dâr-ul Harp gibi saldırılmıştır.

Böylece bugün İslami beldelerin büyük bir çoğunluğunun emanı Müslümanların emanı ve sultanı ile sağlanmış olsa da İslami beldelerin hepsinde İslam'ın hakimiyeti şartının gerçekleşmediği ortaya çıkar. Bunun için -ne yazık ki- birer

İşlami lke olmalarına ve halkları da Müşlüman olmasına rağmen onlara Dâr-ul İşlam olarak itibar edilmez. Zira dârda önemli olan hükümler ve emandır. lke ve halk değıldir.

4. Bugün İşlami ülkelerdeki toplumun vakıasına gelince; İşlami olmayan bir vakıadır.

Çünkü toplum, fertlerden, fikirlerden, duygulardan ve nizamlardan müteşekkil olup sırf fertlerden müteşekkil değıldir ki halkı Müşlüman olduğunda ona İşlami bir toplum denilsin.

Zira gerçekte toplum, aralarında sürekli ilişkilerin bulunduğ u insanlar toplamıdır. Dolayısıyla aralarında sürekli ilişkiler bulunmadığı zaman bir gemide veya uçakta veya kafilgede yolculuk yapan insanların arkadaşlığında olduğ u gibi cemaat olurlar bir toplum oluşturmazlar.

İnsanlar arasında sürekli ilişkilerin bulunabilmesi için ise aralarında fikir, duygu ve nizam birliğinin gerçekleşmesi kaçınılmazdır. Dolayısıyla aralarında bu üç hususta birlik bulunmazsa sürekli ilişkiler bulunmaz dolayısıyla da bir toplum olmazlar.

Bundan dolayı toplum, insanlardan, fikirlerden, duygulardan ve nizamlardan müteşekkil olup toplumların oluşması buna göre olur. Bu nedenle insanlar arasındaki toplumlar sahip oldukları fikirlerin, duyguların ve nizamların farklılığına göre farklılık gösterirler.

Fertlerinin geneli Müşlüman olmasına rağmen İşlami ülkelerdeki topluma karma fikirler, duygular ve nizamlar hakimdir. Bunun içindir ki Müşlümanların arasındaki fikirlerde ve duygularda açık çelişkilerin bulunması şaşırtıcı değıldir. Mesela bir taraftan onların, şiddetle İşlam'ı

istediklerini görürken öteki taraftan yöneticilerinin kafir olmasını kabullendikleri gibi kendilerine tatbik edilen küfür sistemlerine karşı sessiz kaldıklarını görmektesiniz.

Bir taraftan İslam'ın tekrar geri dönmesine iştiyak duyarlarken öteki taraftan milliyetçi, b lgeselci ve mezhepçi-firkacı yöne sımsıkı sarıldıklarını görmektesiniz.

Bir taraftan Amerika, İngiltere ve Rusya'yı düşman olarak görürlerken öteki taraftan bu devletlerden yardım istediklerini, onları dost edindiklerini, onlardan meselelerini ve sorunlarını çözmeleri beklentisi içerisine girdiklerini görmektesiniz.

Bir taraftan Müminlerin kardeş olduğuna inanırlarken diğer taraftan ırk ve ülke taassup uluğu yaparak Arabın Arap ılık, T rk n Turancılık, Farisinin Fars ılık hatta Iraklının Irak ılık, şamlının şam ılık ve Mısırlının Mısırcılık taassup uluğu yaptığını görmektesiniz. Tüm bunlar İslam hükümleri ile çelişmesine rağmen bu şekilde deveren etmektedir.

Bir taraftan İslam'a inanırlarken öteki taraftan demokrasi, özgürlük, halkın egemenliği, sosyalizm ve İslam hükümleri ile taban tabana zıt benzeri küfür fikirlerine çağırdıklarını görmektesiniz.

Bunun yanı sıra İslam beldelerinin tamamında kendilerine tatbik edilen yönetim, iktisat ve eğitim sistemleri, dış politika ve medeni kanunlar ancak birer küfür sistemi ve küfür kanunlarıdır.

Bu da İslami beldelerin tamamındaki toplumu İslami olmayan bir toplum yapmaktadır.

Yukarıda geçen tüm bu hususlardan dolayı ortaya çıkmaktadır ki İslami beldelerin tamamındaki Müslümanlar, Müslüman olmalarına rağmen İslami olmayan bir toplum içerisinde yaşamaktalar ve içerisinde yaşadıkları İslam beldeleri de Dâr-ul İslam değildir.

Yine ortaya çıkmaktadır ki -Hilafet Devleti'nin yok edilmesi ve İslam'ın hayat, devlet ve toplumda tatbik mevkiinden uzaklaştırılmasından sonra- Müslümanların hayati meselesi; Hilafeti ikame edip Allah'ın kitabı ve resulünün sünneti ile amel etmesi şartıyla Müslümanların biat edecekleri bir halifeyi naspetmek yoluyla Allah'ın indirdikleri ile yönetimi geri getirmektir. Böylece küfür nizamlarını yıkarak bunların yerine İslam'ın hükümlerini tatbik ve infaz mevkiine getirmiş, İslami ülkeleri Dâr-ul İslam'a ve içerisindeki toplumu İslami topluma dönüştürmüş, İslam beldelerini Hilafet Devleti'nde birleştirmiş, İslam'ı bir risalet olarak davet ve cihat yoluyla dünyaya taşımış olsun.

5. Müslümanların hayati meselesine ilişkin şeri hükümlere gelince; hem Müslümanların İslam hükümlerinin tamamı ile amel etmelerini hem de İslam hükümlerini hayatta, devlette ve toplumda tatbik ve infaz mevkiine koymalarını vacip kılan şeri hükümlerdir. Allahuteala, şöyle buyurmuştur:

“Resul size her ne getirdiyse onu alın ve sizi her neyden yasakladıysa ondan kaçın!” [el-Hasr 7]

Ayetteki [] “mâ” lafzı, umum siygasından olup hem Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in getirdiği her şeyin

alınmasının hem de nehyettiği haramların hepsinden imtina etmenin vacibiyetini kapsar. Allahuteala, şöyle buyurmuştur:

“Onların aralarında Allah’ın indirdikleri ile hükmet! Sakın onların hevalarına tabi olma ve Allah’ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni saptırmalarından sakın!” [el-Mâide 49]

İşte bu ayet, Allah’ın indirdiklerinin tamamı ile hükmedilmesinin vacibiyetine dair Allah’ın resulüne ve Müslümanlara olan bir emridir. Çünkü ayetteki [] “mâ” lafzı, umum siygasından olup Allah’ın indirdiği hükümlerin tamamını kapsar. Allahuteala’nın şu kavli de böyledir:

“Her kim Allah’ın indirdikleri ile hükmetmezse (yönetmezse), işte onlar kafirlerin ta kendileridir.” [el-Mâide 44]

Yani Allah’ın indirdiklerinin tamamı ile hükmetmeyen kimseler işte onlar kafirlerin ta kendileridir. Çünkü [] “bimâ” lafzı, umum siygasından olup Allahuteala’nın indirdiklerinin tamamını kapsar.

İşte bu ayetlerden Allahuteala’nın indirdiklerinin tamamı ile hükmetmenin vacibiyeti ortaya çıkmaktadır. Madem ki bugün Müslümanların beldelerinin hepsinde Allahuteala’nın indirdiklerinin tamamı ile hükmetme mevcut değildir o halde İslam’ın tekrar hayat, devlet ve toplumda varlık sahasına geri döndürülmesi Müslümanların hayati meselesidir.

6. İslam'ın bu hayati mesele karşısında Müslümanlara takınmalarını emrettiği tutuma gelince; ölüm-kalım tutumudur. Zira Muslim, Avf İbn-u Malik'in hadisinden Resulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

“Yöneticiler olacaktır. Onları tanıyacaksınız ve reddedeceksiniz. Her kim onları tanırsa berî olur. Her kim onlara karşı çıkarsa selamette olur. Ancak her kim razı olur ve tabii olursa (o başka)! Dediler ki: “Onlarla savaşmayalım mı?” Dedi ki: *Salatı ikame ettikleri (İslam ile yönettikleri) sürece, hayır!*” el-Buhari’de ise Ubade İbn-u Samit’in şöyle dediği geçmiştir:

“Nebi [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], bizi çağırdı biz de ona biat ettik. Bizden aldığı sözler arasında şunlar vardı: Zorlukta ve kolaylıkta, hoşnutluk ve hoşnutsuzlukta işitip itaat edeceğimize, onu kendimize tercih edeceğimize, Allah katında bir burhanınız olduğu apaçık bir küfür görmedikçe emir sahipleriyle çekişmeyeceğimize.”

Tabarani de ise [] “Sarih bir küfür” olarak geçmiştir. Avf İbn-u Malik'in hadisinde geçen salatın ikamesi ise dinin ikamesinde cüzün külle ıtlak edilmesi kabilinden olduğu açık bir husus olup İslam ile yönetime

kinayedir. Ubade İbn-u Samit'in hadisinde geçen []
"Apaçık bir küfür" ifadesi ise yöneticinin işlediği fiillerdeki,
yani küfür hükümleri ile hkmetmesindeki açık küfürdür.

Dolayısıyla bu iki hadisin mefhumu, İslam hükmünü
uygulamadıkları ve şiarlarını izhar etmedikleri zaman
yöneticilerle kılıçlarımızla savaşırız, küfür hükmünü ikame
ettikleri zaman onlarla savaşırız ve apaçık küfür izhar
ettikleri zaman emir sahipleriyle ekişiriz demektir. Onlarla
savaşılması ise İslam hükümleri ile yönetimi geri getirmek
amacıyla onları yönetimden uzaklaştırmak için onlarla
savaşılması demektir.

**Böylece bu delillerden ortaya çıkmaktadır ki İslam ile
hükmetmenin vacibiyeti ve küfür hükümleriyle
hükmedilmesine engel olunması meselesi, Müslümanların
karşısında ölüm-kalım tutumu takınmaları gereken hayati
meselelerindendir.**

Siyasi Olmayan Kitlelerin Kurulması Hilafet'in İkamesi Farzını Gerçekleştirmez

İslami hayatı yeniden başlatmanın manası; akaid, ibadet, ahlak, muamelat, yönetim, iktisat, içtima ve eğitim sistemi, halklar, milletler ve devletlere yönelik harici siyaset, Müslümanların beldelerinin Dâr-ul İslam'a ve içerisindeki toplumların İslami bir topluma dönüştürülmesi olmak üzere Müslümanların İslam'ın hükümlerinin tamamı ile amel etmeye geri dönmesidir.

İslami hayatı yeniden başlatmak ise ancak Hilafet'i ikame edip Allah'ın kitabı ve resulünün sünneti ile amel etmesi şartıyla işitmek ve itaat etmek üzere Müslümanların biat edecekleri bir halifenin nasbedilmesi ile gerçekleşir.

İslami hayatı yeniden başlatma çalışmasının verimli bir çalışma olması için ise cemaai bir çalışma olması gerekir ve ferdi bir çalışma olması caiz değildir. Çünkü ferdi çalışmanın gayeyi gerçekleştirmeye erişmesi imkansızdır. Çünkü ferdin aklı ve fikri ne kadar yüksek olursa olsun tek başına bu gayeyi gerçekleştirmesi imkansızdır. Bilakis bir cemaat ile çalışması kaçınılmazdır. **Bunun içindir ki Hilafet'i ikame etme ve Allah'ın indirdikleriyle yönetimi geri getirme çalışmasının cemaai çalışma şeklinde bir kitle veya bir hizb (parti) veya bir cemaat içerisinde olması kaçınılmazdır.**

Bu cemaai çalışmanın ise siyasi bir çalışma olması gerekir ve siyasi olmaması caiz değildir. Çünkü Hilafet'i

ikame etmek ve halifeyi nasbetmek siyasi bir iş olduğu gibi Allah'ın indirdikleriyle hükmetmek de siyasi bir iş olup ancak siyasi bir çalışmanın olması ile gerçekleşir.

Siyasi olmayan işler yapan kitlelerin Müslümanların hayati meseleleri ile hiçbir ilişkisi olamaz ve Müslümanların gerçekleştirmek için çalışmaları gereken Hilafet'i ikame etmek ve Allah'ın indirdikleriyle yönetimi geri getirmek olan gayeyi gerçekleştirmeleri imkansızdır. Bu da şu kitleler gibidir:

a- (Hayır) İşleri Yapan Kitleler

Okul ve hastane inşa etmek, fakirlere, yetimlere ve muhtaçlara yardım etmek gibi hayır işleri yapan kitlelerdir. Her ne kadar İslam, Müslümanları hayır işlerini yapmaya teşvik etmiş olsa da bu işlerin Müslümanların hayati meselesi ile bir alakası yoktur ve Müslümanların gerçekleştirmek için çalışmaları gereken gayeyi gerçekleştirmeleri de imkansızdır. Aynı zamanda bu kitlelerin bu işlerle sınırlı kalması Allah'ın indirdikleriyle yönetimi geri getirmek için çalışma vacibiyetini yapmayı terk etmeleri demektir.

Ayrıca bir kitlenin sürekli olarak (hayır) işlerini yapması, s rekliлик arz eden işleri gözetme işlerinden sayılır. S rekliлик arz eden işlerin gözetilmesi ise devletin görevlerinden olup fertlerin ve cemaatlerin görevlerinden değildir.

S rekliлик arz etmeyen (hayır) işleri ise s rekliлик arz eden işlerin gözetilmesinden sayılmaz ve bunlar meşrudur.

Nitekim şeri hükümler bunlara teşvik etmiş ancak bunların Müslümanların hayati meselesi ile bir alakası yoktur.

b- (İbadetlere) ve (Sünnetlere) Bağlanmaya Davet Eden Kitleler:

(İbadetlere) ve (sünnetlere) bağlanmaya davet etmek İslam'ın teşvik ettiği hususlardandır. Çünkü bunlar, hem İslam'ın hem de Allah'ın Müslümanlara davet etmelerini vacip kıldığı hayırdan bir parçadır. Zira Allahuteala, şöyle buyurmuştur:

“Aranızda hayra [İslam’a] davet eden bir ümmet [siyâsî hizb/parti] bulunsun.” [Âl-i İmrân 104]
Ancak (ibadetlere) ve (sünnetlere) bağlanmaya davet etmek İslam'ın bir parçasıdır. Davetin ise akaid, ibadet, ahlak, muamelat, yönetim, iktisat, içtima ve eğitim sistemi, harici siyaset ve diğer şeri hükümler gibi bir bütün olarak İslam ile amel edilmesi için olması gerekir. (İbadetler) ve (sünnetlere) davetle yetinmenin Müslümanların hayati meselesi ile bir alakası yoktur ve Müslümanların gerçekleştirmek için çalışması gereken gayeyi gerçekleştirmesi de imkansızdır.

Ayrıca bu ve benzeri işlere yönelmek bunları yapan cemaati, Allah'ın Müslümanlara yapmalarını vacip kıldığı küfür hükümlerini yok etme ve İslam hükümlerini hayatta, devlette ve toplumda yeniden tatbik mevkiine getirme çalışması vücbiyyetinden de uzaklaştırır.

c- İslami Kitaplar Telif etme, İslami Kültürü Yayma veya Vaaz ve İrşat İşleri Yapan Cemiyetler:

Her ne kadar İslami kültür alanında kitaplar telif etmek, bunları yaymak, vaaz ve irşatta bulunmak azme değer işlerden olsa da bunlar Müslümanların hayati meselesinin çözüm yolu olmadığı gibi Hilafet'in ikamesi ile İslam'ın hayat, devlet ve toplum vakıasına geri döndürülmesinin yolu da değildir.

Zira fikirler, amel edilmek ve hayat vakıasında ortaya çıkarılmak amacıyla siyasi olarak taşınılmadığı takdirde kitapların derinliklerinde ve kişilerin zihinlerinde birer zihinsel bilgi ve akademik fikir olarak kalırlar. Nitekim İslami kütüphaneler on binlerce değerli ve kıymetli İslami kültür kitapları ile dolu olmasına rağmen yerlerinde donuk olarak durmaktadırlar. Dolayısıyla bu fikirler, amel edilmek ve hayat vakıasında ortaya çıkarılmak amacıyla siyasi olarak taşınılmadığı takdirde yerlerinde olduğu gibi donuk olarak kalırlar.

İşte İslam ve İslam kültürünün tedrisinde uzmanlaşmış Ezher, Zeytun, Necef gibi üniversiteler İslam'ı ve İslam kültürünü tatbiki dönük pratik bir tedrisle değil de teorik ve akademik olarak tedris etmekte ve her sene binlerce alim mezun etmekte. Ancak bu alimler, hareket eden birer kitaplar olmaktan öte geçememektedirler. Çünkü onlar, İslam'ı teorik olarak tedris edip onunla amel etmek, onu taşımak, onu hayat, devlet ve toplum vakıasında ortaya çıkarmak için tedris etmemektedirler.

Bunun içindir ki onların şeri hüküm ve İslam'ın haram-helal ölçüsünü; hayata bakış açılarının, yaptıkları

amellerinin, vakıa ile olaylar hakkındaki yargılarının esası kıldıkları görmemiz şaşırtıcı değildir.

İşlerini nebevi hadis-i şeriflere ve tahricine ihtimam vermekle sınırlandıran kitleler... haklarında yargıda bulunulması bakımından telif yapan kitleler gibidirler. Zira bunlar azme değer işlerden olmasına rağmen Müslümanların hayati meselesi olan Hilafet'i kurma işlerinden değildir.

d- Marufu Emretme ve Münkerden Nehyetme İşini Yapan Cemiyetler ve Kitleler:

Marufu emretmek ve münkerden nehyetmek Allah'ın Müslümanlara vacip kıldığı hususlardandır. Zira Allahuteala, şöyle buyurmuştur:

“Aranızda hayra [İslam’a] davet eden, marufu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet [siyâsî hizb] bulunsun.”

[Âl-i İmrân 104]

Hilafet Devleti olsun yada olmasın İslam hükümleri yönetimde ve toplumda tatbik edilsin yada edilmesin marufu emretmek ve münkerden nehyetmek her durumda Müslümanlara vaciptir. Nitekim marufu emretmek ve münkerden nehyetmek, gerek Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in zamanında gerek ondan sonraki raşidi halifelerin zamanında gerekse onlardan sonra gelenler zamanında mevcuttu ve sonsuza dek Müslümanlar üzerinde bir farz olarak da kalacaktır.

Her ne kadar yöneticileri muhasebe etme, onlara marufu emretme ve münkerden nehyetme işi marufu emretmek ve münkerden nehyetmekten olmasından dolayı İslami hayatı yeniden başlatma çalışmasından bir parça olsa da Hilafet'in ikamesinin ve İslam'ın tekrar hayata, devlete ve topluma döndürülmesinin yolu değildir. Çünkü İslami hayatı yeniden başlatma çalışması marufu emretme ve münkerden nehyetme çalışmasından farklıdır.

Burada marufu emretme ve münkerden nehyetme amelleri ile münkeri ortadan kaldırma amelleri arasında fark olduğuna dikkat çekilmesi kaçınılmazdır. Zira marufu emretme ve münkerden nehyetme amelleri sadece söylem ile sınırlıdır. Mnkeri ortadan kaldırma amelleri ise söylem yn ile sınırlı değildir. Bilakis münkeri ortadan kaldırma amelleri şeri hükümleri tatbik eden bir devleti gerektirir. Bundan dolayı münkeri ortadan kaldıracak devleti ortaya çıkaracak bir çalışma olmaksızın marufu emretmek ve münkerden nehyetmekle sınırlı kalmak Müslümanların hayati meselesinin çözüm yolu değildir.

Kayda değerdir ki marufu emretme ve münkerden nehyetmenin yöneticinin dışında ynetilenle sınırlı olması doğru olmayıp dahası yönetici için olması daha elzemdir. Zira yöneticinin muhasebe edilmesi İslam'da önemli bir husustur. Nitekim SallAllahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

“Yöneticiler olacaktır. Onları tanıyacaksınız ve reddedeceksiniz. Her kim inkar ederse ber

olur. Her kim kerih görürse selamette olur. Ancak her kim razı olur ve tabii olursa." [Musned-i Ahmed]

Yani her kim münkere karşı çıkarsa onu değiştirsin. Her kim münkeri değiştirmeye güç yetiremez ve kalbi ile ona karşı çıkarsa selamette olur. Ancak her kim onların fiillerine razı olur ve bundan dolayı amelde onlara tabi olursa berî ve selamette olmaz demektir. Aleyhi's Salâtu ve's Selâm şöyle buyurmuştur:

"Şehitlerin efendisi Hamza İbn-u AbdulMuttalib ile zalim yöneticiye karşı çıkıp ona nasihat ettiği için katledilen kimsedir." [el-Hakim Müstedrik]

Ve şöyle buyurmuştur:

"Cihadın en efdali, zalim yönetici karşısındaki hak sözdür!" [el-Mu'cem-il Kebir / Müsned-i Ahmed]

Ayrıca şeriat; yöneticinin Dâr-ul İslam'da apaçık küfür izhar etmesi, yani küfür hükümleri ile hükmetmesi yada halifenin, zina veya hırsızlık veya içki içmenin haddini kaldırması veya dinen zorunlu olduğu bilinen bir hükmü kaldırması gibi ülkeye küfrün egemen olmasına karşı sessiz kalması halinde onun sözlü olarak muhasebe edilmesiyle yetinmemiştir. Bilakis şeriat, bu durumda halifenin muhasebesini kılıçla muhasebe etmek olarak belirlemiştir. Dolayısıyla onunla savaşılmaması, ona karşı silah çekilmesi ve küfür hükümleri ile hükmetmekten döndürmek için yönetim hususunda onunla çekişilmesi gerekir. Eğer küfür hükümleri ile hükmetmekten vazgeçmezse şeri hükümleri tekrar tatbik

ve infaz mevkiine geri getirmek için yönetimden azledilmesi amacıyla silah çekilerek onunla savaşılr. Zira Ummu Seleme'nin hadisinde şöyle geçmiştir:

: : *“Dediler ki: Ya Resulullah! Onlarla savaşmayalım mı? Dedi ki: Salata ikame ettikleri müddetçe hayır.”*

Başka bir rivayette ise şöyle geçmiştir:

: *“Onlarla savaşmayalım mı? Dedi ki: Salata ikame ettikleri müddetçe hayır.”*

Avf İbn-u Malik'in hadisinde ise şöyle geçmiştir:

: : *“Denildi ki: Ya Resulullah! Onlarla kılıçlarımızla savaşmayalım mı? Dedi ki: Aranızda salata ikame ettikleri müddetçe hayır.”*

Salatın ikamesi ise cüzün ıtlak edilip küllün murat edilmesi olup İslam hükümlerinin tamamını ikame etmek demektir. Ubade İbn-u Samit'in hadisinde ise şöyle geçmiştir:

“Allah katında bir burhanınızın olduğu apaçık bir küfür görmedikçe emir sahipleriyle çekişmeyeceğimize.”

Tabarani de ise şöyle geçmiştir: [] *“Sarih bir küfür.”* Ahmed'in rivayetinde ise şöyle geçmiştir: [

] *“Sana apaçık bir günahı emretmediği müddetçe...”*

İşte bu hadislerin hepsi Allah katında hakkında bir burhanımızın olduğu apaçık bir küfür izhar ettiği, yani küfür hükümleri ile hükmettiği zaman yöneticiye karşı silah çekilmesi ve onunla savaşılmasının vacibiyetine delalet etmektedir.

Bu ise dâr, İslam Dârı ve İslam hükümleri de tatbik mevkiinde olur sonra da yöneticinin apaçık küfürle hükmetmesinin ortaya çıkması halindedir. Çünkü Ubade İbn-u Samit'in hadisi şöyle demektedir: [...

] "...Apaçık küfür görmeniz müstesna." Tabarani'nin rivayeti ise şöyle demektedir: [] "Sarih küfür görmeniz müstesna." Yani apaçık ve sarih küfür görünmezken onu görmeniz demektir. Yani İslam tatbik edilirken yöneticinin apaçık ve sarih küfür hükümleri ile hükmetmesinin ortaya çıkması demektir.

Fakat dâr, Dâr-ul İslam olmaz ve İslam hükümleri de tatbik mevkiinde değilse Müslümanlara hükmeden yöneticinin azledilmesi İslam Devleti'ni kurma ve İslam hükümlerini tatbik etme seyrinde Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'e ittiba ederek nusret yoluyla olur.

e- Toplumun İslahı için Güzel Ahlaka Davet Eden Cemiyetler ve Kitleler

Güzel ahlaka davet etmek, Allah'ın Müslümanlara davet etmelerini emrettiği hayra davet etmektir. Ancak güzel ahlaka yapılan bu davet, İslam'ın hükümlerinden bir kısmı ile amel etmeye davettir. Oysa davetin; amel edilmesi, hayat,

devlet ve toplum vakiasında ortaya çıkarılması amacıyla İslam hükümlerinin tamamına olması gerekir.

Güzel ahlaka davet, ferde müteallik bireysel şeri hükümlere davet olup devlet, hayat ve toplum içerisinde cemaate ilişkin genel hükümlere davet değildir.

Güzel ahlaka davet toplumun ıslahına götürmeyeceği gibi ümmetin kalkınmasına götürmesi de mümkün değildir. Çünkü toplumun ıslahı, ancak topluma hakim olan fikirlerin ve duyguların ve toplumda tatbik edilen nizamın, yani topluma egemen olan genel örfün ıslahı ile gerçekleşir. Çünkü toplum, fertlerden, duygulardan ve nizamlardan müteşekkildir. Dolayısıyla toplumu ıslah etmek, hem toplumu oluşturan şeyleri, yani fikirler ile duygularını ıslah etmekle hem de fertlerini ve içerisinde tatbik edilen nizamı ıslah etmekle olur.

Ayrıca güzel ahlaka davet, ümmeti kalkınmaya da götürmez. Çünkü kalkınmaya götürecek olan ancak fikri yükseliştir. Her ne kadar Avrupa ile Amerika'ya bakılması sonucunda onların kalkındıklarını görmüş olsanız da sahih bir kalkınma gerçekleştirememişlerdir. Çünkü sahih kalkınma, ruhi esasa dayalı fikri yükseliştir. Avrupa ve Amerika ise kalkınmalarına rağmen ahlaki yönden en aşağı seviyededirler ve ahlaki değerlerden soyutlanmış olup hayvanlar ve sürüler toplumu gibi yaşamaktadırlar.

Güzel ahlaka davet, Müslümanların hayati meselesinin çözümüne davet olmadığı gibi Allah'ın Müslümanlara gerçekleştirmeleri için çalışmayı vacip kıldığı Hilafet'i ikame etme, İslam'ın tatbikini hayata, devlete ve topluma geri döndürme, İslam'ı davet ve cihat yoluyla bir risalet olarak

dünyaya taşıma gayesini gerçekleştirmenin metodu da değildir.

Bununla birlikte güzel ahlaka davet etmek, Allah'ın Müslümanlara emrettiği hayra davet cümlesindendir. Ancak bu, dediğimiz gibi İslam hükümlerinin bir cüzüne davettir ve davet İslam hükümlerinin tamamına olmadıkça Müslümanların hayati meselesini çözmeyecektir.

Tüm bunlardan ortaya çıkmaktadır ki hem Müslümanların hayati meselesinin çözümü hem Müslümanların ulaşmaya çalışmaları gereken hedef hem de İslam hükümlerini tekrar hayat, devlet ve toplumda tatbik ve infaz mevkiine getirmek, İslam'ı davet ve cihat yoluyla dünyaya bir risalet olarak taşımak amacıyla gerçekleştirmek için çalışmaları gereken Hilafet'i ikame etme gayesi Müslümanların, Hilafet'i ikame etmek ve Allah'ın indirdikleriyle yönetimi geri getirmek için İslami fikre dayalı siyasi olarak çalışan siyasi kitleleri kurmalarını vacip kılmaktadır.

Bunun içindir ki Müslümanların bu hayati meselesini ve Müslümanların gerçekleştirmek için çalışmaları gereken gayeyi idrak etmesinden sonra Hizb-ut Tahrir ortaya çıkmıştır.

Hizb-ut Tahrir'in Hilafet'in İkamesi İçin Kurulması

1. Hizb-ut Tahrir'in Doğuşu: Toplumda şiddetli sarsıntıların yaşanması ümmet içerisindeki dinamizmin tabii bir şekilde kımıldamasını sağlamıştır. Bunun sonucunda da kurtuluşa dönük bir çözüme erişim amacıyla bu sarsıntının sebep ve sonuçlarını araştırmaya dönük fertler arasında fikri bir eyleme yol açan ortak cemaai bir ihsas ortaya çıkmıştır.

Bu fikri eylem, ümmetin geçmişini, bugününü, geleceğini, halkların ve milletlerin tarihini, mukayese ve karşılaştırma ile birlikte kalkınma araçlarını içermektedir. Ta ki akıl bu etüt sayesinde çözüm ve tedaviye ulaşmış olsun.

Müslümanlara gelince; yirminci asrın başlarında varlıklarını sarsan, beldelerini param parça eden, birliklerini parçalayan, Hilafet devletlerini yok eden, canlılıklarını söndüren, İslam'ı hayat, devlet ve toplumda tatbik sahasından uzaklaştıran çok şiddetli bir sarsıntıya maruz kaldılar. Bunun sonucunda ise devlet, önce doğrudan doğruya kafir devletlerin yönetimine ardından Müslümanların evlatlarından olan ajanların yönetimine tabi olan devletlere ve varlıklara parçalandı ve Müslümanların beldelerinin tamamında tatbik ve infaz mevkiine küfür nizamları ile hükümleri getirildi.

Ardından bu “deprem” sarsıntısının peşi sıra -küfür devletlerinin ve Arap beldelerindeki yöneticilerinden olan ajanlarının kompo kurarak- Filistin'in gasp edildiği ve içerisinde Yahud devleti “İsrail'in” kurulduğu başka bir sarsıntı geldi.

Bu iki sarsıntı, Müslümanların nefislerinde şiddetli bir etki oluşturunca kendilerini kurtarmak için çalışmaya koyuldular. Böylece İşlami ve İşlami olmayan birçok hareket kurtulma teşebbüsünde bulundu. Ancak bu hareketler, Müslümanları bu korkunç iki sarsıntının etkisinden kurtarmayı başaramadılar.

İkinci sarsıntıdan sonra Müslümanların ulaştığı noktanın kendilerine etki ettiği Müslümanlardan bazı fertlerin kıyama kalkmasıyla Hizb-ut Tahrir (Kurtuluş Partisi) ortaya ıktı. Böylece İşlami ümmetin mevcut ve geçmiş vakiasını etüt ettiler. Ümmetin karşılaştığı ve maruz kaldığı şeyleri, ulaştığı noktayı ve tüm bunların sebeplerini etüt ettiler. Müslümanların vakiasını, İşlami beldelerdeki toplumun vakiasını, ümmetin yöneticilerle ve yöneticilerin ümmetle olan ilişkisini, ümmete tatbik edilen nizamları ve kanunları etüt ettikleri gibi toplumda Müslümanlara hakim olan fikirler ile duyguları da etüt ettiler.

Sonra dakik bir şekilde etüt etmelerinin ve vakiasına vakıf olmalarının ardından tüm bunları İşlam hükümlerine vurdular. Sonra da gerek İşlami gerekse İşlami olmayan bir esas üzerine olsun Müslümanları kurtarmak için kurulan hareketleri etüt ettiler.

İşte tüm bu yoğun etüt sonucunda net ve berrak muayyen bir fikre ulaşarak bu fikir temelinde Hizb-ut Tahrir'i kurdular.

Hizb-ut Tahrir, bu etüt sonrasında İşlami ümmetin hayati meselesinin İşlam'ın tekrar hayat, devlet ve toplumda tatbik sahasına döndürölmesi, davet ve cihat yoluyla bir risalet olarak dünyaya taşınması olduğu sonucuna ulaştı.

Buna binaen hizb, İslami hayatı yeniden başlatmayı ve İslami daveti taşımayı kendisine gaye olarak belirledi ve bu gayeyi gerçekleştirmek için de ümmet içerisinde çalışmaya başladı.

Hizb-ut Tahrir, bu etüdü sonucunda Müslümanların hayati meselesini, dolayısıyla peşinde koştuğu hedefi ve gerçekleştirmeye çalıştığı gayeyi belirlemeye ulaşınca bu gayeyi gerçekleştirmeye ulaşmak için takip edilmesi gereken metoda da ulaşmış oldu ki o, Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in Allah'ın kendisini resul olarak göndermesinden Medine'de İslami Devleti ikame edinceye kadarki seyrinde takip ettiği metodunda ortaya çıkmaktadır.

2. Hizb-ut Tahrir, ideolojisi İslam olan siyasi bir partidir. Zira siyaset onun işi ve İslam da onun ideolojisidir. O, İslam'ın tekrar hayat, devlet ve topluma geri döndürülmesini ümmetin hayati bir mesele edinmesi, Hilafet'i kurmada ve Allah'ın indirdikleriyle yönetimi geri getirmede ona liderlik etmek amacıyla ümmet içerisinde ve ümmetle birlikte çalışır.

Hizb-ut Tahrir, İslami fikre dayalı siyasi bir kitleleşme olup ne ruhi kehanetçi bir kitleleşmedir ne bilimsel-akademik bir kitleleşmedir ne de (hayır işleri) yapan bir kitleleşmedir. Üzerine dayandığı, üyelerinin toplamında cisimleştiği, amel etmek, hayat, devlet ve toplum vakıasında ortaya çıkarmak amacıyla kendisi ile birlikte taşıması için ümmeti kendisine çağırdığı İslami fikir, hizbin hem cisminin

ruhu hem nüvesi hem hayatının sırrı hem de üyelerini birbirine bağlayan bağıdır.

3. Hizb-ut Tahrir'in çalışması; Müslümanların beldelerindeki bugünkü toplumun bozuk vakiasını değiştirmek ve İslami bir topluma dönüştürmek için İslami daveti taşımaktır. Bunu ise insanlar nezdinde onları tatbik etmeye ve gerekliliklerine göre amel etmeye sevk edecek bir kamuoyu ve kökleşmiş birer mefhum haline gelinceye kadar toplumdaki mevcut İslami olmayan fikirleri birer İslami fikre dönüştürmek, Allah ile resulünün razı olduklarından razı olan ve öfkelendiklerinden öfkelenen birer İslami duygu haline gelinceye kadar toplumdaki mevcut İslami olmayan duyguları değiştirmek, İslam'ın hükümlerine ve çözümlerine göre seyreden İslami ilişkiler haline gelinceye kadar toplumdaki mevcut İslami olmayan ilişkileri birer İslami ilişkiye dönüştürmek yoluyla yapacaktır.

İşte hizbin yapmış olduğu bu işler, birer siyasi iştir. Zira hizb, bunlarla şeri hükümler ve çözümlere göre insanların işlerini gütmektedir. Çünkü siyaset, İslam hükümleri ve çözümlerine göre insanların işlerini gütmektir.

Hizbin yaptığı bu siyasi işlerde ümmetin, İslam'la eritilerek bozuk akidelerden, hatalı fikirlerden, mugalatalı mefhumlardan, küfür fikirleri ile görüşlerinin etkisinden kurtulması amacıyla İslami kültürle kültürlendiği ortaya çıkar.

Hizbin yaptığı bu siyasi işlerde fikri bir çatışmanın olduğu da ortaya çıkar. Bu fikri çatışma ise küfür fikirleri ve nizamları ile olan çatışmada ortaya çıktığı gibi hatalı fikirler,

bozuk akideler ve mugalatalı mefhumlar ile olan çatışmada da ortaya çıkar. Bu da bunların bozukluğunu beyan etmek, hatalı olduklarını ortaya koymak ve İslam'ın bunlar hakkındaki hükmünü açıklamakla olur.

Hizbin yaptığı bu siyasi işlerde İslami ümmeti İslami beldeler üzerinde etki veya nüfuz sahibi kafir devletlerin hakimiyeti ile nüfuzundan kurtarmak, fikri, kültürel, siyasi ve askeri köklerini kazımak ve sair İslam beldelerindeki nizamlarını söküp atmak için bu devletlerle çatışmada belirginleşen siyasi bir mücadelenin olduğu da ortaya çıkar.

Bu siyasi mücadele, Arap dünyası da dahil İslam dünyasındaki yöneticilerle çekişilmesinde, ümmete yönelik hıyanetlerinin ve komplolarının ifşa edilmesinde, ümmete karşı yükümlülüklerini yerine getirmede ve işlerini gütmadaki ihmalkarlıklarından, İslam hükümlerine muhalefet etmelerinden ve küfür hükümlerini tatbik etmelerinden dolayı muhasebe edilmelerinde, onlara karşı çıkılmasında ve onların değiştirilmesinde de ortaya çıkar.

Dolayısıyla hizbin her işi siyasi bir iş olup onun işi eğitim değildir. Zira o, bir medrese değildir. Onun işi vaaz ve irşat da değildir. Bilakis onun işi amel edilmesi, hayat, devlet ve toplum vakıasında ortaya çıkarılması amacıyla İslam fikirlerinin, hükümlerinin ve çözümlerinin ortaya konulduğu siyasi bir iştir.

Zira hizb İslam'ı, bizzat tatbik edilmesi ve akidesinin de bizzat devletin, anayasanın ve diğer kanunların aslı haline gelmesi için taşır.

4. Hizb-ut Tahrir'in Gayesi: Hizb-ut Tahrir'in gayesi, İşlami hayatı yeniden başlatmak ve İşlami daveti taşımaktır. Yani Müřlőmanların hayati meselesinin çőzümünü gerçekleştirmektir. İşlami hayatın yeniden başlatılması ise Müřlőmanları, tekrar İşlami fikirler ile İşlami duyguların hakim olduğu ve İşlam nizamları ile hükőmlerinin tatbik edildiği Dâr-ul İşlam altındaki İşlami toplum içerisinde İşlami yaşantıya döndürmek demektir. Şöyle ki hem ondaki hayat işlerinin tamamı şeri hükőmlere göre seyrettirilmiş hem de ondaki bakış açısı aralarında Allah'ın kitabı ve resulünün sünneti ile hükmedip İşlam'ı cihat ve davet yoluyla bir risalet olarak dünyaya taşıması şartıyla Müřlőmanların işitmek ve itaat etmek üzere biat edecekleri bir halifeyi nasbettikleri Hilafet Devleti olan İşlami Devlet'in gölgesinde helal ve haram olmalıdır.

Hizbin hedefi; İşlami ümmeti İşlami akideye dayalı aydın fikre göre sahih bir kalkınma ile kalkındırarak onu geçmişteki izzetine ve şerefine geri döndürmeye çalışmaktır ki böylece dizginleri devletlerden, milletlerden ve halklardan çekip alsın da geçmişte olduğu gibi dünyayı tekrar İşlam hükőmlerine göre siyaset eden ve dünyanın işlerini güden birinci devleti haline gelmiş olsun.

İşlam'ı bir risalet olarak dünyaya taşımayı ve İşlam yeryüzüne egemen oluncaya kadar küfürle, nizamlarıyla ve fikirleriyle çatışmak için ümmetin liderliğini elde etmeyi de hedefler.

5. Hizb-ut Tahrir'in Kőltürü: Hizb-ut Tahrir, icmalî bir şekilde İşlami fikre dayanmakla yetinmemiştir. Bilakis

ümmetin vakiasını, ulaştığı noktayı, İslami beldelerdeki toplumun vakiasını, Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in, Raşidi Halifelerin, onlardan sonra gelen tabiin asrının vakiasını etüt ettikten, araştırdıktan, düşündükten, risaletin başlamasından Medine'de devleti ikame edinceye kadarki siretine ve daveti taşıma keyfiyetine müracaat ettikten ardından Medine'deki seyrediş keyfiyetini etüt ettikten, Allah'ın kitabına, resulünün sünnetine ve bunların irşat ettiği sahabenin icmaasına ve kıyasa müracaat ettikten, sahabenin, tabiinin ve müçtehit imamlarının kavilleriyle aydınlandıktan; işte tüm bunlardan sonra Hizb-ut Tahrir, İslami fikre ve uygulama metoduna ilişkin bir takım tafsili fikirler, görüşler ve hükümler benimsemiştir. Bunlar birer İslami fikir, görüş ve hükümlerden başka bir şey değildir. Bunların içinde İslami olmayan hiçbir şey yoktur ve İslami olmayan hiçbir şeyden de etkilenmemiştir. Bilakis bunlar, sadece İslami olup İslam asıllarından ve nasslarından başka bir şeye dayanmazlar. Hizb bunları, delil kuvvetliliğine binaen kendi içtihadına ve anlayışına göre benimsemiştir. Bunun içindir ki hata ihtimali olmakla birlikte bunlara sahih olarak itibar eder.

Hizb, bir hizb olarak bu fikirlerden, görüşlerden ve hükümlerden kendisine lazım olanı benimsemiştir. Çünkü siyasi bir hizbin hizb olabilmesi için Hilafet Devleti'ni kurup halifeyi nasp ederek İslami hayatı yeniden başlatma ve daveti taşıma çalışmasının seyri için fikir ve metodun tafsilatında kendisine gerekli olan miktarda benimseme yapması elzemdir. Öyle ki bu fikirler, hükümler ve görüşler, hem İslam'ın insanın bu hayattaki tüm sorunlarını çözen akide ve nizamı ihtiva eden bir hayat ideolojisi olduğunu ortaya

koyacak hem hizbi muayyen bir hizb haline getirecek hem fertlerini birbirine bağlayan bağ olacak hem de bunlarla hizbin varlığının birliği ve içerisindeki fikirlerin bütünlüğü korunmuş olacaktır. Hizbin -sahih olarak görmesinden dolayı- ümmeti, bu fikirler, görüşler ve hükümler üzerinde toplayabilmesi için ise ümmetin bunları hayat, devlet ve toplum vakiasında ortaya çıkarmak amacıyla amel edeceği ve hizb ile birlikte taşıyacağı birer fikir, görüş ve hüküm edinmesi gerekir.

İşte hizb, bu sayede bu fikirlerin, görüşlerin ve hükümlerin Araplar da dahil İslam dünyasındaki beldelerde hatta dünyadaki tüm beldelerde kendi fikirleri olarak tanınır hale getirmeyi başarmıştır.

Hizb, benimsediği fikirler, görüşler ve hükümler toplamını kitapları, neşriyatları ve insanlar için çıkartıp yayınladığı birçok neşriyatında derleyip toplamıştır.

6. Hizb-ut Tahrir'in değiştirme metoduna, yani Hilafet'in ikamesini, Allah'ın indirdikleriyle yönetimi geri getirmeyi ve İslam'ı bir risalet olarak dünyaya taşımayı gerçekleştirmek için seyrinde ve daveti taşıma keyfiyetinde benimsediği değiştirme metoduna gelince;

Hizb, gerek devleti ikame etme seyrinde gerek devlet ve toplumla ilgili şeri hükümleri tatbik ve infaz mevkiine koymada gerekse daveti taşıma keyfiyetinde olsun tüm bunlarda şeri hükme ve Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'i örnek edinmeye bağlı kalmıştır.

Çünkü Allah [Subhânehu ve Te'alâ], Müslümanlara şeri hükümlere bağlanmayı vacip kıldığı gibi Resul [SallAllahu

Aleyhi ve Sellem]'i örnek edinmeyi ve Rabbinin katından getirdiği her şeyi almalarını da vacip kılmıştır. Allahuteala şöyle buyurmuştur:

“Andolsun ki Resulullah'ta sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için gerçekten en güzel örnek vardır.” [elAhzâb 21]

Ve şöyle buyurmuştur:

“De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tâbi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın..” [Âl-i İmrân 31]

Ve şöyle buyurmuştur:

“Resul size her ne getirdiyse onu alın ve sizi her neyden yasakladıysa ondan kaçının!” [el-Hasr 7]

Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'e ittiba etmenin, onu örnek edinmenin ve ondan almanın vacibiyetine delalet eden benzeri ayetler de vardır.

Hizb, Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in kafirleri davet ettiğini ve bugün bizlerin ise daveti, İslam hükümlerine bağlanmaları ve Allah'ın indirdikleriyle yönetimi geri getirmeleri için bizimle birlikte çalışmalarını amacıyla Müslümanlara taşıdığımızın farkında olduğumuz gibi -ne yazık ki- bugün Müslümanların beldelerine Dâr-ul İslam olarak itibar edilmeyeceğinin ve Müslümanların içerisinde yaşadığı toplumun İslami olmayan bir toplum olduğunun da farkındayız.

Bunun içindir ki hizbin işi, Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in Mekke'yi ve diğer yerleri Dâr-ul İslam'a ve içerisindeki cahili toplumu İslami topluma dönüştürmeye çalıştığı gibi İslami beldeleri Dâr-ul İslam'a ve içerisindeki toplumu İslami topluma dönüştürmeye odaklanmaktadır.

Yukarıda geçen tüm bu hususlardan dolayı hizb, seyir metodunda ve daveti taşıma keyfiyetinde aşağıdaki genel hatları benimsemiştir:

1. Hizb, daveti Allahuteala'nın şu kavline icabet etmek amacıyla taşır:

“Aranızda hayra [İslam'a] davet eden, marufu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet [siyasi hizb] bulunsun.”

[Âl-i İmrân 104]

Yine hizb daveti, Müslümanlara İslam hükümleri ile amel etmelerini ve İslam'ı tekrar hayat, devlet ve toplumda tatbik ve infaz mevkiine geri getirmelerini vacip kılan şeri hükmü infaz etmek amacıyla taşır.

Hizb daveti, sadece sırf vacibi yerine getirmek için değil ancak Hilafet'in ikamesini ve Allah'ın indirdikleriyle yönetimi geri getirmeyi gerçekleştirmek amacıyla taşır.

2. Hizb, şeri hükmün tüm davranışlar ile amellerin esası, ideolojiler, fikirler, vakıalar ve olaylar hakkında yargıda bulunulmasının kaidesi edinilmesine bağlı kaldığı gibi helal

ve haramı tüm davranışlar ile amellerin mikyas edinir ve egemenliğin sadece İslam'a ait olduğuna inanır.

Bunun içindir ki hizb, insanların öfkesine maruz kalsa ve insanlar mücadelesine karşı koysa da ideoloji, din, akide, fikir, mefhum, nizam, adet ve gelenek gibi İslam'la çelişen her şey karşısında açık sözlü, cesur, net ve meydan okuyucu olmaya bağlı kalır. Zira hizb, İslam aleyhine hiçbir kimseye dalkavukluk etmez. Din, akide, ideoloji, fikir ve İslami olmayan davet sahiplerine mevcut haliniz üzere kalın demez. Bilakis küfür ve dalalet olmasından dolayı mevcut hallerini terk etmelerini ve yegane sahih din olmasından dolayı İslam'a tutunmalarını talep eder. Bundan dolayı hizb, hem Yahudilik ve Nasranilik gibi İslam dışındaki dinlerin tamamına hem de komünizm, sosyalizm ve kapitalizm gibi ideolojilerin tamamına birer küfür dini ve küfür ideolojisi olarak itibar eder çünkü Yahudiler ile Nasranilere kafirlerdir ve kapitalizme veya komünizme veya sosyalizme inanan kimselere de kafirdir.

Milliyetçilik, vatancılık, bölgeselcilik ve fırkacılık-mezhepçiliğe daveti de İslam'ın haram kıldığına itibar eder.

Yine kapitalizme veya sosyalizme veya komünizme veya laikliğe veya masonluğa veya milliyetçiliğe veya vatancılığa veya fırkacılık-mezhepçiliğe veya İslam dini dışında herhangi bir dine davet eden partiler (hizbler) kurmalarının veya bu partilerden herhangi birine mensup olmalarının Müslümanlara haram olduğuna itibar eder.

Yine hizb, davetin taşınmasına yardımcı olur gerekçesiyle yöneticilere yağcılık yapmaz, onlara dalkavukluk etmez, onlara, anayasalarına ve kanunlarına bağlılık görüntüsü

sergilemez. Zira vacibe haram yolla ulaşılması şeran caiz değildir. Bilakis hizb, onları en şiddetli ifadelerle muhasebe eder, onları eleştirir, tatbik ettikleri nizamlara kaldırmaları ve yerlerine İslam hükümlerini koymaları gereken birer küfür nizamı olarak itibar ettiği gibi küfür hükümleri ile hükmetmelerinden dolayı onları zalim ve fasık olarak görür ve onlardan İslam'ın geçerliğini veya herhangi bir hükmünün geçerliğini inkar edenlere de kafir olarak itibar eder.

Hizb, yönetimde yöneticilere ortak olmayı da kabul etmez. Çünkü bu, küfür hükmüne ortak olmaktır ve bu da Müslümanlara haram kılınmıştır. Ayrıca onlarla ekonomik veya eğitimsel veya içtimai veya ahlaki bir ıslahın icadına dönük bir yardımlaşma içerisine girmeyi de kabullenmez. Çünkü bu yardımlaşma zalimlere yardım etmek, onları pekiştirmek, fasit ve küfür nizamlarının ömrünü uzatmaktır. Bilakis hizb, İslam hükümlerini tekrar tatbik ve infaz mevkiine getirmek için hem onları hem de Müslümanlara tatbik ettikleri küfür nizamlarını söküp atmak için çalışır.

3. İster ibadetler ister muamelatlar ister ahlak ister nizamlar olsun hizb, İslam'ın tüm hükümlerini bir bütün olarak tatbik etmek için çalışır. Bunu ise Allahuteala'nın şu kavlini infaz etmek için yapar:

“Onların arasında Allah'ın indirdikleriyle hükmet.” [el-Maide 49]

Ve şu kavlini:

“Resul size her ne getirdiyse onu alın ve sizi her neyden yasakladıysa ondan kaçının!” [el-Haşr 7]

Her iki ayette varit olan [] “mâ” lafzı, umum siygasından olup Allah’ın indirdiği hükümlerin tamamını ve Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in getirdiği şeylerin hepsini kapsar. Dolayısıyla bir hüküm ile diğer bir hüküm bir vacip ile diğer bir vacip ve bir haram ile diğer bir haram arasında fark olmaksızın Allah’ın indirdiklerinin tamamının tatbik edilmesi ve Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in getirdiklerinin hepsinin alınması gerekir. Zira hepsinin tatbik ve infaz edilmesi vacip olup bir kısmının tatbik edilip diğer bir kısmının terk edilmesi caiz olmadığı gibi tedricen tatbik edilmeleri de caiz değildir. Çünkü bizler için bunların hepsi bağlayıcı olup bir bütün olarak tatbik edilmeleri gerekir.

İslam ile çelişen bir vakıa olduğu zaman vakıa ile örtüşmesi için İslam’ın tevil edilmesi caiz değildir. Çünkü bu İslam’ı tahrif etmektir. Bilakis vacip olan İslam’a muvafık ve şeri hükümlerle disiplinize olması için vakıanın değiştirilmesidir.

4. Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]in bi’setinden devleti ikame edip Dâr-ul Küfrü Dâr-ul İslam’a ve cahiliye toplumunu da İslami topluma dönüştürünceye kadar olan seyrindeki siretine binaen hizb, hareket metodunu şu üç merhaleyle sınırlandırmıştır:

- **Birincisi:** Hizbi kitleyi teşkil etmek amacıyla hizbin fikrine ve metoduna inanan şahıslar oluşturmaya dönük kültürlendirme merhalesi.
- **İkincisi:** İslam'ı kendisi için bir mesele edinip hayat, devlet ve toplum vakiasında ortaya çıkarmak üzere çalışması için İslam'ı yüklenmesi amacıyla ümmetle kaynaşma merhalesidir.
- **Üçüncüsü:** Yönetimi teslim alarak İslam'ı genel ve kapsamlı bir şekilde tatbik etme ve bir risalet olarak dünyaya taşıma merhalesi.

Birinci merhaleye gelince; kurucu merhaleidir. Zira fikir ve metodun bulunmasından sonra ilk çekirdek bu merhalede ortaya çıkmakta ve ilk halaka bu merhalede oluşmaktadır. Ardından bu ilk halaka, ferdi bir şekilde fikir ve metodu arz etmek üzere ümmetin fertleriyle temasa başlamıştır.

Ardından hizb, bu ilk halakaya icabet eden bir kimsenin, benimsediği İslam fikirleri ve hükümleriyle eriyerek hem fikirler, vakıalar ve olaylara İslam nazarıyla bakmasını ve bunlar hakkında İslam'ın helal-haram mikyasına göre yargıda bulunmasını sağlayan İslami bir akliyetle hem de İslam'ın yörüngesinde dönmesini, Allah'ın ve resulünün razı oluklarına razı olmasını ve öfkelendiklerine öfkelenmesini ve İslam'la kaynaşmasından sonra daveti insanlara taşımak için harekete geçmesini sağlayan İslami bir nefsiyete sahip İslami bir şahsiyet haline gelmesi için onu mürekkez tedris için halakalara yerleştirir. Çünkü hizbin halakalarda verdiği

ders, etkin pratik bir derstir. Yani hayatta amel etmeye ve insanlara taşımaya dönük bir derstir.

Kişi bu seviyeye ulaştığında kendisini kabul ettirmiş ve hizbin kitlesinden bir parça haline gelmiş olur. Nitekim Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in Allah'ın kendisiyle gönderdiği şeyleri arz etmek üzere insanları fert fert davet ettiği üç sene süren davetin ilk merhalesinde yaptığı şeyde buydu. Davete icabet ederek kendisine ve risaletine iman eden kimseleri İslam ile eritinceye kadar gizlice bu dinin esasına göre kendisi ile birlikte kitleleştiriyor, İslam risaletinden kendisine inenleri onlara öğretmeye, Kur'an'dan inen ve inmekte olan ayetleri okumaya hırs gösteriyor, kendisine iman edenlerle gizlice buluşuyor ve gizli mekanlarda gizlice onlara öğretiyordu. Onlar da İslam'ın adı Mekke'de ifşa oluncaya, insanlar onu konuşuncaya ve arka arkaya İslam'a girinceye kadar gizli bir şekilde ibadetlerini eda ediyorlardı.

Hizb, bu kurucu merhalede işini sadece kültürel yönle sınırlandırarak dikkatini cismine inşa etmeye, fertlerini çoğaltmaya, onları halakalarda mürekkez bir şekilde benimsediği kültürle kültürlendirmeye odaklanmıştı. Böylece İslam'la eriyen, hizbin fikirlerini benimseyen, bu fikirlerle kaynaşan ve onları insanlara taşıyan şebabın oluşturduğu hizbi bir kitle oluşturmayı başarmıştır.

Hizb, hizbi kitlesini oluşturmayı, topluma onu hissettirmeyi, fikrini ve kendisine davet ettiği şeyleri tanıtmayı başardıktan sonra ikinci merhaleye intikal etmiştir.

İkinci merhaleye gelince; İşlam ümmeti nezdinde hizbin benimsediği İşlam fikirleri ve hükümlerine dönük genel bir uyanıklık ve kamuoyu oluşturarak İşlam'ı yüklenmesi ve onu hayati mesele edinmesi için ümmetle kaynaşma merhalesidir. Ta ki ümmet, bu fikirler ile hükümleri hayat vakıasında ortaya çıkarmak amacıyla amel etmek ve taşımak üzere kendisi için birer fikir edinmiş ve İşlami hayatı yeniden başlatmak ve İşlami daveti dünyaya taşımak için Hilafet'i kurma çalışması ve halifenin naspedilmesinde hizb ile birlikte hareket etmiş olsun.

Hizb bu merhalede kitlelere toplu olarak hitap etmeye itikal etmiş olup bu merhalede aşağıdaki işleri yapmaktadır:

1. Hizbin cismini geliştirmek, fertlerini çoğaltmak, daveti taşımaya, fikri çatışma ve siyasi mücadele sahasına atılmaya muktedir İşlami şahsiyetleri oluşturmak için fertlere halakalarda **mürekkezz kültür** vermek.

2. Hilafet'i ikame etmek ve Allah'ın indirdikleriyle yönetimi geri getirmek için ümmetin liderliğini elde etmeyi başarıncaya kadar ümmet nezdinde genel uyanıklık oluşturmak, onunla kaynaşmak, onu İşlam'la eritmek ve ümmet içerisinde halk tabanı oluşturmak amacıyla mescit dersleri, seminerler, konferanslar, genel toplantı mekanları, gazeteler, kitaplar ve neşriyatlar yoluyla ümmet içerisindeki kitleleri hizbin benimsediği İşlam fikirleri ve hükümleri ile **toplu şekilde kültürlendirmek**.

3. Ümmeti küfür akidelerinden, nizamlarından, fikirlerinden, bozuk akidelerden, hatalı fikirlerden, mugalatalı mefhumlardan ve etkilerinden kurtarmak için sahteliklerini, hatalı olduklarını ve İslam ile çeliştiklerini açıklamak yoluyla bunlarla **fikri çatışma** yapmak.

4. **Siyasi mücadele** yapmak ve bu da aşağıdaki noktalarda ortaya çıkar:

a- Ümmeti sömürgeci kafir devletlerin hakimiyetinden ve her türlü nüfuz etkilerinden kurtarmak için İslam beldeleri üzerinde hakimiyet veya nüfuz sahibi olan bu devletlerle, fikri, siyasi, iktisadi ve askeri her türlü sömürgecilik şekliyle mücadeleye girmek, planlarını ve komplolarını ifşa etmek.

b- Arap ve İslami beldelerdeki yöneticiler ümmetin hakkını yedikleri veya ümmete karşı yükümlülüklerini yerine getirmede kusur gösterdikleri veya herhangi bir işini ihmal ettikleri veya İslam hükümlerine muhalefet ettikleri zaman bu yöneticilerle çekişmek, onları ifşa etmek, muhasebe etmek, onlara karşı çıkmak, küfür hükümlerini ve nizamlarını tatbik etmeye dayanan yönetimlerini yok edip onların yerine İslam yönetimini ikame etmek için çalışmak.

5. Şeri hükümlere göre **ümmetin maslahatlarını benimsemek** ve işlerini gütmek.

Hizb, işte tüm bunları Allahuteala'nın şu kavlinin inmesinden sonra Resul [Sallallahu Aelyhi ve Sellem]'in yaptıklarına ittiba ederek yapmıştır:

“Emrolunduğun şeyi

açıķça söyle ve müşriklerden de yüz çevir!” [el-Hicr 94]

Bunun üzerine Resulullah, durumunu açıķa vurdu, Kureyşi Safa tepesine çağırdı, onlara kendisinin gönderilmiş bir nebi olduğunu bildirdi, onlardan kendilerine iman etmelerini talep etti ve davetini topluluklara arzettiği gibi fertlere de arzetti. Kureyşe, ilahlarına, akidelerine ve fikirlerine çatarak onların sahteliğini, bozukluğunu ve yanlışlığını beyan etti. Onları ayıpladığı ve onlara hücum ettiği gibi mevcut tüm akidelere ve fikirlere de hücum etti. Bu husustaki ayetler onun üzerine peş peşe iniyordu. Faiz yemelerinden, kızları diri diri toprağa gömmelerinden, eksik tartmalarından ve zina işlemelerinden dolayı onlara hücum eden ayetler indiği gibi Kureyşin liderlerine ve efendilerine hücum eden ayetler de iniyor onları, atalarını ve akıllarını yeriyor, Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’e, davetine ve ashabına karşı kurdukları komploları ifşa ediyordu.

Hizb, gerek fikirlerini taşımada gerek diğer fikirlere, siyasi kitleleşmelere ve kafir devletlerin mücadelelerine karşı koymada gerekse yöneticilerle çekişmede açık sözlü, cesur ve meydan okuyucu olup ne ikiyüzlülük ne yağcılık ne dalkavukluk ne yalakalık yaparak selamete çıkmayı tercih eder. Zira İslam’a ve hükümlerine muhalefet eden herkese meydan okumuştur ki böylece yöneticilerin şiddetli eziyetlerine, siyasi kitlelerin, davet adamlarının hatta bazı zamanlarda kitlelerin öfkesine maruz kalmıştır.

Hizb, bunları Resulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’i örnek alarak yapmıştır. Zira o, tüm dünyaya açıķça meydan okuyarak İslam risaletini getirmiş ve kendisine davet ettiği

hakka iman ederek tüm dünyadaki küfre ve küfür fikirlerine meydan okumuş, adetleri veya gelenekleri veya dinleri veya akideleri veya yöneticileri veya avam tabakasını hiç hesaba katmaksızın, İslam risaletinden başka hiç bir şeye iltifat etmeksizin kırmızısıyla ve siyahıyla insanlara savaş açmıştır. Zira kendisiyle gönderildiği İslam risaletine olan derin imanından başka ne bir donanımı ne bir yardımcısı ne de bir silahı olmaksızın yapayalnız bir halde önce Kureyşle başlayarak ilahlarına değinmiş, onları ayıplamış, inançlarında onlara meydan okumuş ve onları yermiştir.

Hizb, seyrinde açık sözlü, net ve meydan okuyucu olmaya bağlılığını korumakla birlikte bu hususta siyasi işlerle sınırlı kalmış ve Mekke'de davetle sınırlı kalıp Medine'ye hicret edinceye kadar hiçbir maddi eylemde bulunmayan Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'i örnek alarak bunların ötesine geçip yöneticilere veya davetinin karşısında duran kimselere veya kendisine zarar vermek isteyenlere karşı maddi eylemlerde bulunmamıştır. Nitekim ikinci Akabe biatine katılanlar kendisine kılıçlarıyla Mina halkı ile savaşmaları için izin vermesini teklif edince onlara şöyle cevap vermiştir:

"Henüz bununla emrolunmadık." [et-Tabakat-ul Kübra]

Allah [Subhânehu ve Te'alâ], kendisinden önceki resuller sabrettiği gibi onun da eziyetlere sabretmesini istemiştir. Zira ona şöyle demiştir:

"Andolsun ki senden önceki resuller de yalanlanmışlardı da onlar, yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine rağmen

sabretmişlerdi de nihayet nusretimiz onlara erişmişti.” [el-En’âm 34]

Nusret Talep Etmek

Toplum ve ümmet hizbin karşısında donuklaşınca doğru yolu bulmak amacıyla Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in siresini yeniden etüt etmeye müracaat etti ve bu etüt sonucunda aşağıdaki hususlara ulaştı:

1. Ebu Talip vefat edince Mekke toplumu Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'e karşı donuklaştı ve kapalılaştı. Nitekim Ebu Talip'in ölümüyle Kureyşin Resule yönelik eziyetleri amcası hayattayken arzulayamadıkları derecede şiddetlendi. Böylece Resul'ün himayesi Ebu Talip'in günlerinde olduğundan daha da zayıf bir hale geldi. Bunun üzerine Allah, emin ve korunmuş bir halde Allah'ın kendisiyle gönderdiği şeyleri tebliğ edebilmesi için himayelerini ve nusret vermelerini talep etmek üzere kendisini Arap kabilelerine arzetmesini vahyetti. Zira İbn-u Kesir, siresinde Ali İbn-u Ebi Talip'in şöyle dediğini zikretmiştir: "Allah, resulüne kendisini Arap kabilelerine arzetmesini emredince ben ve Ebu Bekir onun ile birlikte Mina'ya çıkar çıkmaz bizi Arap meclislerinden bir meclise gönderdi." Yine İbn-u Kesir, İbn-u Abbas'ın Abbas'tan şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Resulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], bana şöyle dedi:

: - -

:

"Sende ve kardeşinde kendim için bir kuvvet göremiyorum. O halde sen insan kabilelerinin -Arap topluluklarının olduğu- konaklama yerlerinde oturmamız için yarın panayıra giderken bana aracı olur musun? (Ravi) dedi ki: Dedim ki: İşte bu Yemen'den hacca gelenlerin en efdali olan Kinde kabilesi ve mensuplarıdır. İşte bu Bıkr İbn-u Vail'in konağıdır. İşte bu Beni Amir İbn-u Sa'sa'nın konağıdır. İstedliğini seç. (Ravi) dedi ki: Kinde ile başladı ve onlara geldi.

2. Kendisine iman ve tasdik etmelerini talep etmesinin ardından SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in kendisini arzettiği kabilelerden talep ettiği şey Allah'ın kendisiyle gönderdiği şeyleri tebliğ edebilmesi için kendisini himaye etmeleridir. Nitekim SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in kendisini kabilelere arzetmesi hakkında varit olan nassların tamamı onlardan kendisini ve davetini himaye etmelerini talep ettiğini ifade etmektedir.

3. Kinde ve Benu Amir İbn-u Sa'sa kabilelerinin SallAllahu Aleyhi ve Sellem'den sonra yönetimin veya emrin kendilerine ait olmasını talep etmeleri onların, resulün kendisini onlardan himaye etmelerini ve kendisine nusret vermelerini talep etmesinden onların içerisinde bir varlık ve yönetim ikame etmek istediğini anladıklarına delalet etmektedir. Bunun içindir ki nusret vermeleri halinde resulden sonra yönetimin veya emrin kendilerine ait olmasını talep etmişlerdir.

4. Medine halkının Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e nusret vermesi, ikinci Akabe biatini akdetmesi ve Medine'ye ulaşır ulaşmaz devleti ikame etmesi açık bir şekilde himaye ve nusret talep etmekle içerisinde İslam hükümlerini tatbik edeceği İslami bir varlık ikame etmeyi hedeflediğine delalet etmektedir.

5. Hizb, bu etüt sonrasında nusret talep etme işinin birinci merhaledeki kültürlendirme işinden ve kaynaşma merhalesinin olduğu ikinci merhalede ortaya çıkmasına rağmen ikinci merhaledeki kaynaşma işinden farklı olup toplum davetin karşısında donuklaştığı ve davet taşıyıcılarına yönelik eziyetler şiddetlendiği zaman nusreti talep etmenin ittiba edilmesi vacip olan metottan bir parça olduğu sonucunu çıkarmıştır.

Bunun içindir ki hizb, yaptığı amellerin yanı sıra nusret talebinde de bulunmuş ve buna muktedir olanlardan nusret talep etmeye başlamıştır. Nusreti ise şu iki maksatla talep etmiştir:

Birincisi: Daveti taşımayı emin bir halde yürütebilmek için himaye talep etmek maksadıyla.

İkincisi: Hilafet'i ikame etmek ve Allah'ın indirdikleriyle yönetimi hayata, devlete ve topluma geri getirmek için yönetime ulaşmak maksadıyla.

Hizb, bu nusret amellerini yapmakla birlikte halakalarda mürekkez kültür vermek, toplu kültürlendirme yapmak,

ümmetin İslam'ı yüklenmesi ve ümmet nezdinde kamuoyu oluşturmak için ümmete odaklanmak, sömürgeci kafir devletlerle mücadele etmek, planlarını ve komplolarını ifşa etmek, yöneticilerle çekişmek, ümmetin maslahatlarını benimsemek ve işlerini gütmek gibi yapmakta olduğu tüm amellerini de yapmayı sürdürmüştür. Allah'tan kendisi ve İslami ümmet için kazanmayı, zaferi ve başarıyı gerçekleştirmesini temenni ederek bunları yapmayı da sürdürmektedir. Dolayısıyla Raşidi Hilafet'in kurulması olan üçüncü merhale gerçekleşecek ve işte o zaman müminler Allah'ın zaferiyle ferahlayacaklardır.

Üçüncü merhale: Gerek ümmet gerekse nusreti talep etme amelleri yoluyla İslam'ı parçalamadan bir bütün olarak tatbik edeceği yönetime ulaşma merhalesidir. İşte o zaman hizb, uğrunda ortaya çıktığı rolün olduğu pratik role soyunacaktır. Böylece Hilafet Devleti'ni ikame edecek, toplumun fikriyatı ile hissiyatının bekçisi olacak, şartlar ne olursa olsun tedriciliği kabul etmeyen inkilabi bir tatbikle İslam'ı Müslümanların hayatında tatbik edecek ve İslam davetini cihat yoluyla dünyaya taşıyacaktır.

Şüphesiz İslam'a dönük bir kamuoyunun oluşması, İslam'ın ümmetin kurtuluş ümidi haline gelmesi, Hilafet konuşulmazken herkes tarafından konuşulmaya başlaması, Hilafet'in ikamesi ve Allah'ın inzal ettikleriyle yönetimin geri gelmesinin tüm Müslümanların umudu haline gelmesi Allah'ın bizlere ve insanlara bir fazlıdır.

Allah'tan adımlarımıza istikamet vermesini, bizleri katından bir güçle desteklemesini, melekleriyle azmimizi

güçlendirmesini, müminleri kurtarmasını, bizleri katından güçlü aziz bir zaferle şereflendirmesini, bizlere Hilafet'i kurma ve Müslümanlar için bir halifeyi naspetme imkanı vermesini temenni ediyoruz. Ki böylece aramızda Allah'ın kitabı ve resulünün sünneti ile hükmetmesi, Müslümanların beldelerindeki mevcut küfür nizamlarını yok etmesi, Müslümanları Hilafet rayesi altında birleştirmesi ve Müslümanların beldelerini Hilafet Devleti altında toplaması şartıyla işitmek ve itaat etmek üzere ona biat edelim. Şüphesiz Allah, istediği her şeye kadirdir.

Ve Âhir-u Da'vâne En-il Hamd-u Li'llahi Rabb-il 'Âlemîn.